

“Του ναύτ’ η μάνα ζύμουνι”

Του ναύτ’ η μάνα ζύμουνι, τού γιό της παξιμάδι,

κί μί τά δάκρυα ζύμουνι κί μί τά μοιρολόια

του φούρνου ιπαρήγγειλι, του φούρνου παραγγέλνει.

Φούρνιμ’ καλά να ψήσεις τού ψουμί, καλά να τού ρουδίσεις,

κι ού γιός μου θα ξινιτιφτεί, θα πάει μακριά στα ξιένα,

θουλά μιρά μην πιρπατείς, θουλά κί βουρκουμένα.

Κι ποιά ’νι μάνα μ’ τα θουλά κί ποια τά βουρκουμένα;

Οι παντριμένης τά θουλά οι χήρες βουρκουμένα,

κι τα καθάρια τά νιρά τα λεύτιρα κουρίτσια